

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Balvzii Miscellaneorum Liber ... Hoc est,
Collectio Veterum monumentorum, quæ hactenus
latuerant in varijs codicibus ac bibliothecis**

Baluze, Etienne

Parisiis, 1678

Ejusdem Capitulare admonitionis ad eundem Karolum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14688

EIVSDEM ALCVINI
CAPITVLARE ADMONITIONIS
AD EVNDEM KAROLVM,

*Capitula quæ tali convenit in tempore
memorari.*

I. **T**ESTAMENTVM in mortuis confirmatur, Apostolo protestante. Ideoque post obitum testatoris omnimodam firmitatem obtinuit. Quod etiam ante mortem consensus omnium confirmavit. Non itaque postea valet infringi quod antea nullo modo potuit improbari.

II. Quicumque testatori reperitur ingratus, insuper & contumeliosus existat, ipse sibi testis est quia testamento dignus non est. Verbi causa, Chanaan patris inehonoratio servum constituit, Esau propter intemperantiam primogenita perdidit, Ruben junioribus fratribus contumelia paterna postposuit. Ad postremum quoque: *Qui maledixerit patri.* & reliqua.

III. Benedictiones patrum in filios hereditare genuinum est. Contra leges autem naturæ pugnant qui parentibus inobedientiam seu contumaciam parant. Legitimus igitur heres erit qui præfixos ordines erga parentes tenuerit.

IV. Aliud est indebitè clementer admitti, aliud ex debito competenter ascribi. Nec possunt ex debito repeti quæ prorsus indebitè concessum est adipisci. Diversitas siquidem meritorum diversitates exegit meritorum.

V. Quòd optimè natus, & hereditatem legitimè

consecutus, neque legis antiquæ seu novæ contemptor inventus, nec adversus patrem, saucius, neque contra populum vulneratus, magnam debeat hereditandi gerere Domino miserante fiduciam.

VI. Fracto capite subjecta quæque languere perspicuum est, cum de firmitate capitis totius proveniat incolomitas corporis; nec possunt ea sanitate membra subdita gloriari quam constat in capite non haberi.

VII. Hic si veritas quæritur, non est incognita. Si ratio, non est ambigua. Si auctoritas, non est incerta. Quoniam & auctoritas supereminet, & ratio patet, & veritas abscondi non potest.

VIII. Tripertita distributione videntur ista omnes includi, consulentium scilicet, ac nocentium, & eorum qui sic inter utrosque semper ambigui sunt ut quos obtinere perspexerint, eis se continuo socient. Sunt ergo consulentes utiliter adjuvandi, resistentes autem viriliter obviandi; dubii verò vel rationabiliter adtrahendi, vel circumspectè dissimulandi; cunctisque monstrandum nec auctoritatem posse corrumpi, nec rationem vinci, nec veritatem penitus superari.

IX. Populus juxta sanctiones divinas ducendus est, non sequendus; & ad testimonium personæ magis eliguntur honestæ. Nec audiendi qui solent dicere *Vox populi, vox Dei*, cum tumultuositas vulgi semper insanix proxima sit.

X. Vulgare proverbium est: De duro superatur aliquid, de molli verò remanet nihil. Debet tamen & sapientia ministrare constantiam, & constantia perficere sapientiam, ut sit constantia sapiens & sapientia constans.

XI. Sic exercenda est prædicatio pacis ne sub nomine pietatis inducatur assertio falsitatis. Nam sicut

pacem rumpere pessimum est, ita veritatem negare blasphemum. Multum sibi denique concinunt verax unitas & pacifica veritas.

XII. Hæc & ejusmodi reor inculcanda simplicibus, eò quòd ignorantia veritatis cogat errare quam plurimos. Porro veritate manifestata, contrarii confundentur, amici solidabuntur, universi verò pariter excusatione carebunt.

Ista supplico dignanter ac diligenter inspicite. Vestræ siquidem fidelitatis immensitas parvitatem meam reddit impatientem pro vobis, facit etiam supra vires audentem. Enimvero fidem non perdit nisi qui nunquam habuit. In cuius manu sunt Reges & jura regnorum, ipse coronas vestras multiplicet, tueatur, obumbret.

EIVSDEM EPISTOLA

A D

ABBATES ET MONACHOS GOTHIÆ.

Epistola Albini Diaconi missa Geticis Abbatibus vel monachis de Dei & hominis unigeniti filij Dei persona.

ALBINVS humilis Christi famulus & serviens sancti Martini omnibus Abbatibus, fratribus & filiis qui sunt Gothiæ partibus in Christo carissimis, æternæ beatitudinis salutem. Acceptis dulcissimis vestræ beatitudinis litteris, simul & suavissimis nimirumque nobis necessariis sanctarum orationum vestrarum muneribus cum omni gaudio